

ATIK YÖNETİMİ YÖNETMELİĞİ TASLAĞI HAKKINDA TÜSİAD GÖRÜŞLERİ

Taslağın Genel Üzerindeki Görüş ve Değerlendirme	Teklif
<p>TÜSİAD olarak Atık Yönetimi Yönetmeliği Taslağı'nı memnuniyetle karşılamaktayız. Söz konusu taslakla birlikte Atık Yönetimi Genel Esaslarına ilişkin Yönetmelik kapsamında belirsiz olan tanımlara açıklık getirilmiş, bunun yanı sıra atık türlerine göre düzenlenmiş ayrı yönetmelikler arasında da daha net bir yapı oluşturmaya katkı sağlaması yönünde önemli bir adım atılmıştır.</p> <p>Bununla birlikte mevcut taslak yönetmelikte tanımının yetersiz olduğu değerlendirilen yeni ifadeler görülmektedir. Aşağıda ayrıntılarıyla sırlanan bu ifadelerin (<i>atık tüccarı, ikili sistem, yan ürünler, genişletilmiş üretici sorumluluğu, ulusal atık yönetim planı</i> vb.) karışıklığa yer bırakmayacak biçimde tanımlanması önem arz etmektedir.</p> <p>Bu yönetmeliğin bir çerçeve yönetmelik olması ve genel bir nitelik taşıması, atık türlerine özel bilgilerin bu yönetmelikte yer almaması, kapsamda bu çerçevede bir düzenlemeye gidilmesi ve ambalaj, ÖTA, AEEE, atık pil ve aküler vb. dahil tüm atık türlerinin ayrı tebliğler ile düzenlenmesi faydalı olacaktır.</p> <p>Hazırlanan bu taslak yönetmeliğin bir çerçeve yönetmelik niteliği taşıması ve sadece genel esasları değil, atık türüne özel esasları da içermesi halinde sadece bir atık türü için geçerli olan yükümlülüklerin tüm atık türleri için geçerliymiş gibi algılanmasına neden olabilecektir. Bu da uygulamada çok önemli sorunlara ve denetimlerde farklı yorumlamalara yol açabilecektir.</p> <p>Buna ek olarak özellikle gıda sektöründe oluşan yan ürün ve maddeler yem sanayiinde kullanılmakta veya doğrudan hayvan yemi olarak değerlendirilmek üzere çiftçilere verilmektedir. Bu yönetmelik ile ülke ekonomisine önemli katkısı olan ve hayvan yemi olarak kullanılan</p>	<p>Tanımların karışıklığa yer bırakmayacak biçimde gözden geçirilmesi uygun olacaktır.</p> <p>Atık türlerine ilişkin özel hususların tebliğlerle düzenlenmesi ve bahse konu Yönetmelik kapsamının bu yönde değiştirilmesi.</p> <p>Özellikle gıda sektöründen çıkan ve hayvan yemi olarak değerlendirilen maddelerin atık olarak addedilmemesine yönelik öneriler Madde 2 ve Madde 19 düzenlemeleri için aşağıda verilmiştir.</p>

<p>maddeler kapsam dışı bırakılmalıdır.</p> <p>Gıda sektöründeki uygulamaya dair belirsizliği önlemek için ilgili düzenlemenin bu yönetmelik içeriğinde yer alması bir zorunluluk arz etmektedir.</p>		
Taslak Maddesi	Görüş ve Değerlendirme	Teklif
<p>Madde 1- “Madde5(i):Atıkların üretildikleri/bulundukları yere en yakın ve en uygun tesise en hızlı şekilde ulaştırılarak, uygun yöntem ve teknolojiler kullanılarak işlenmesi esastır.”</p>	<p>Güneydoğu, Doğu Anadolu ve Akdeniz Bölgesi (Adana ve Adıyaman vb. illerde) başta olmak üzere bazı bölgelerde, işletmeler, atık firmalarının az oluşu veya lojistik nedenlerle atıklarını hızlı şekilde ulaştıracakları bertaraf / geridönüşüm tesisi bulmakta zorluk yaşamaktadır.</p>	<p>Söz konusu maddeye atık firmalarının talep edildiği takdirde ilgili firmalardan atık almalarını zorunlu kılacak bir madde eklenmelidir.</p>
<p>Kapsam Madde 2 - (1) b) Genişletilmiş üretici sorumluluğu çerçevesinde yönetimi sağlanan ambalajları, araçları, pil ve akümülatörler ile elektrikli ve elektronik eşya ürünlerini,</p>	<p>Yönetmeliğin “Kapsam” maddesinde sadece ambalaj, ÖTA, AEEE, atık pil ve akülerden söz edilmiştir. Ancak, Md 4.“Tanımlar” bölümünde yer alan atık tanımı ise genel bir tanımdır ve tüm atıkları içermektedir.</p> <p>“Kapsam” kısmında sayılan atıkların dışında bitkisel atık yağ, atık yağ, tıbbi atıklar, hafriyat, inşaat yıkıntı atıkları, tehlikesiz atıklar vb. atık türleri de bulunmaktadır. Yönetmeliğin genelinde ise genel olarak “atık” ifadesi kullanılmıştır.</p>	<p>Kapsam MADDE 2 - (1) b) Genişletilmiş üretici sorumluluğu ~~çerçevesinde yönetimi sağlanan ambalajları, araçları, pil ve akümülatörler ile elektrikli ve elektronik eşya ürünlerini;~~ prensibi doğrultusunda atıklara ilişkin çerçeve esasları kapsar.</p>

	<p>Bu yönetmelik sadece “Kapsam” kısmında sayılan atıklar değil; tüm atıklar için geçerli bir çerçeve yönetmelik niteliği taşımalıdır.</p> <p>Buna ek olarak (0) bendinde yer alan atık yönetimi planının nasıl olması gerektiği belirtilmemiştir.</p>	<p>(0) bendinde yer alan atık yönetimi planının formatının yönetmelik ekine konulması ve nasıl doldurulacağına ilişkin açıklamalara yer verilmesi faydalı olacaktır.</p>
<p>Madde 4-Tanımlar: 1) cc) Atık getirme merkezi: Kaynağında ayrı toplanan atıkların geri kazanıma ve/veya bertarafa gönderilmesi amacıyla bırakıldığı büyükşehirlerde büyükşehir belediyeleri, diğer illerde belediyeler veya mahalli idare birlikleri ile alışveriş merkezleri ve satış noktaları tarafından kurulacak merkezleri,</p>	<p>cc) “Atık getirme merkezi” tanımında “satış noktaları” ifadesi geçmekte, ancak tanımı yapılmamaktadır.</p>	<p>2013’ yılında hazırlanan “Atık Yönetimi Yönetmelik Taslağı” içerisinde yer alan tanımın eklenmesi önerilmektedir:</p> <p><u>Satış noktası: Toptan ve/veya perakende olarak ürünlerin satışının yapıldığı mağaza, market, süpermarket, hipermarket ve benzeri satış yerleri</u></p>
<p>Madde 4-Tanımlar: 1) c) Ara depolama tesisi: Atıkların ön işlem geri kazanım veya bertaraf tesislerine ulaştırılmadan önce, atık miktarı yeterli kapasiteye ulaşincaya kadar güvenli bir şekilde depolandığı tesisi,</p>		<p>Ara depolama tesisi: Atıkların ~~işleme ön işlem geri kazanım veya bertaraf~~ tesislerine ulaştırılmadan önce, atık miktarı yeterli kapasiteye ulaşincaya kadar güvenli bir şekilde depolandığı tesisi,</p>
<p>Madde 4-Tanımlar 1): d) Atık: Üreticisi veya fiilen elinde bulunduran gerçek veya tüzel kişi tarafından çevreye atılan veya bırakılan ya da atılması zorunlu olan herhangi bir madde veya materyali, ve Yan ürün ve yeniden kullanım durumu</p>	<p>Yönetmeliğin 19. maddesinde yer alan “yan ürün” açıklamaları ile 4. maddesindeki “atık” tanımlarının birbirleri ile karıştırılabilme, farklı yorumlanabilme riski yüksektir.</p> <p>Md. 4 “Tanımlar” altında “yan ürün” tanımı da yer almalı, “atık” ve “yan ürün” örneklerle yönetmelik eklerinde açıklanmalıdır.</p>	<p>d) Atık: Üreticisi veya fiilen elinde bulunduran gerçek veya tüzel kişi tarafından çevreye atılan veya bırakılan ya da atılması zorunlu olan <u>Ek 4’de listelenen</u> herhangi bir madde veya materyali,</p> <p>“Yan ürün” kavramı tanımlara eklenmelidir.</p>

<p>MADDE 19 - (1) Üretim prosesi sürecinde ortaya çıkan; ancak asıl amacın bu maddenin üretimi olmadığı, maddeler veya malzemeler;</p> <p>...</p>	<p>(örn; Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği Ek 1’de ambalajlar ve ambalaj olmayanlar şeklinde örneklerle açıklamalar yapılmıştır. Buna benzer bir tanımlama/bilginin ekte yer alması uygun olacaktır).</p>	
<p>Madde 2- Kapsam</p> <p>g) Tarım ormancılık faaliyetlerinde veya doğaya zarar vermeyen ve insan sağlığını tehdit etmeyen prosesler ya da metotlar aracılığıyla biyokütleden enerji üretiminde kullanılan diğer doğal ve zararsız tarımsal veya ormancılık madde ve malzemelerini, kapsamaz.</p>	<p>Özellikle gıda sanayiiden oluşan maddeler, yan ürünler vb. yem sanayiinde kullanılmakta veya hayvan yemi olarak şahıslara satışı yapılarak hayvan yemi olarak değerlendirilmektedir. Küspe, saman vs. gibi gıda sanayiiden çıkan bu tarz yan ürünler yem sanayiine önemli bir girdi sağlamakta ve ülke ekonomisine kazandırılmaktadır.</p> <p>Bu nedenle yorum farklılıkları nedeni ile karmaşa olmaması için madde 2’de düzenleme yapılması uygun olacaktır.</p>	<p>g) Tarım, ormancılık <u>veya gıda üretim</u> faaliyetlerinde veya doğaya zarar vermeyen ve insan sağlığını tehdit etmeyen prosesler ya da metotlar aracılığıyla biyokütleden enerji üretiminde kullanılan <u>veya hayvan yemi olarak değerlendirilen</u> diğer doğal ve zararsız tarımsal, ~~veya~~ ormancılık <u>veya gıda üretimi</u> madde ve malzemelerini, kapsamaz.</p>
<p>Madde 4- Tanımlar 1):</p> <p>aa) Geri dönüşüm: Enerji geri kazanımı ve yakıt olarak ya da dolgu yapmak üzere atıkların tekrar işlenmesi hariç olmak üzere, organik maddelerin tekrar işlenmesi dâhil atıkların işlenerek asıl kullanım amacı ya da diğer amaçlar doğrultusunda ürünlere, malzemelere ya da maddelere dönüştürüldüğü herhangi bir geri kazanım işlemini,</p> <p>bb) Geri kazanım: Piyasada ya da bir tesiste kullanılan maddelerin yerine ikame</p>	<p>“Geri dönüşüm” ve “geri kazanım” tanımları net anlaşılamamaktadır.</p> <p>“Geri dönüşüm” tanımının içinde “geri kazanım” ifadesi yer almaktadır.</p> <p>“Geri kazanım” tanımında Ek 2/B refere edilmiştir, fakat oradaki işlemlerden bir kısmı geri dönüşüm işlemidir.</p> <p>Ayrıca, “geri kazanım”ın “geri dönüşüm”den en büyük farkı olan enerji elde etme işlemi de “geri kazanım” tanımında belirtilmemiştir.</p>	<p>Tanımlar netleştirilmelidir.</p>

edilmek üzere atıkların faydalı bir amaç için kullanıma hazır hale getirilmesinde yer alan ve ek-2/B’de listelenen işlemleri,		
Madde 4- Tanımlar 1) i) Atık tüccarı: Komisyonculuk faaliyetleri de dâhil olmak üzere fiziksel olarak atık mülkiyetini elinde bulundurmayan ancak atık ticareti ile uğraşan gerçek ve/veya tüzel kişileri,	Söz konusu tanım yeterince net olmamasının yanı sıra ilk bakışta hurda alımı satımı gerçekleştiren kişileri akla getirmektedir.	Tanımın netleştirilmesi uygun olacaktır.
Madde 4- Tanımlar 1): jj) Tehlikeli atık: Ek-3/A’da yer alan tehlikeli özelliklerden birini ya da birden fazlasını taşıyan, ek-4’te altı haneli atık kodunun yanında yıldız (*) işareti bulunan atıkları, ve kk) Tehlikesiz atık: Ek-4 atık listesinde yıldız (*) işareti bulunmayan atıkları	Tanımlardaki ifadelerden, Ek 3/A’daki tehlikelilik özellikleri taşıyanlar ve yanında yıldız (*) bulunan tüm atıkların “tehlikeli atık”; yıldız (*) bulunmayanların ise tehlikesiz atık olduğu anlamı çıkmaktadır, oysaki bu doğru değildir “Atık Yönetimi Genel Esaslarına ilişkin Yönetmelik” kapsamında yer alan tehlikeli atık tanımının esas alınması faydalı olacaktır. Buna ek olarak bazı firmalardan çıkan belirli atık türleri için gerek Taslak Yönetmelik gerekse Genel Esaslara ilişkin Yönetmelik	jj) Tehlikeli atık: ~~Ek-3/A’da yer alan tehlikeli özelliklerden birini ya da birden fazlasını taşıyan, ek-4’te altı haneli atık kodunun yanında yıldız (*) işareti bulunan atıkları,~~ Atık Listesinde (*) ve “A” ile işaretlenmiş atıklar ile Atık Listesinde (*) ve “M” ile işaretlenmiş olup, EK-III A’da listelenen tehlikeli özelliklerden bir veya birkaçını taşıyan, EK-III B’de belirtilen tehlikeli atık eşik konsantrasyonlarını aşan atıklar. kk) Tehlikesiz atık: ~~Ek-4 atık listesinde yıldız (*) işareti bulunmayan atıkları~~ Atık Listesinde (*) ve “M” ile işaretlenmiş olup, EK-III A’da listelenen tehlikeli özellikleri taşımayan, EK-III B’de belirtilen tehlikeli atık eşik konsantrasyonlarını aşmayan atıklar. Ekler kapsamındaki sınıflandırmaya girmeyen atık türlerinin tehlikeli olup olmadığına karar verilmesi amacıyla yapılacak testlerin TÜBİTAK dışında özel

	eklerinde yer alan sınıflandırmaya uymamaktadır. Söz konusu atıkların tehlikeli olup olmadığına karar verilmesi test yetkisinin yalnızca TÜBİTAK'ta olması sorun yaratacaktır.	laboratuvarlar tarafından da gerçekleştirilebilmesine imkan tanınması uygun olacaktır.
Madde 4- Tanımlar 1): pp) Yetkilendirilmiş kuruluş: Üretici, ithalatçı ve piyasaya sürenlerin ürünleri atık olduktan sonra, bu atıklarının yönetiminin sağlanması ve buna yönelik maliyetlerin karşılanması, eğitim faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi amacıyla bir araya gelerek oluşturdukları ve Bakanlık tarafından yetkilendirilen tüzel kişiliğe haiz kuruluşları,	“Yetkilendirilmiş Kuruluş” tanımında yer alan ifadeden, piyasaya sürülen ürünleri (özellikle AEEE) kapsadığı anlaşılmaktadır. Ancak bazı firmalar ürünlerini piyasaya ambalajlarıyla birlikte sunmakta ve bu nedenle de Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği kapsamında da piyasaya süren kapsamına girmektedir. Ancak bu durumda tanımıda yer alan “üreticilerin bir araya gelerek oluşturduğu” ifadesinden söz etmek uygun olmayacaktır. Her duruma uygun olması amacıyla bu tanımın, çerçeve yönetmeliğe uygun şekilde daha genel olması faydalı olacaktır.	pp) Yetkilendirilmiş kuruluş: Üretici, ithalatçı ve piyasaya sürenlerin, piyasaya sürdükleri ürünleri ve/veya ambalajları ile ilgili yasal yükümlülüklerini yerine getirmek üzere oluşturulan atık olduktan sonra, bu atıklarının yönetiminin sağlanması ve buna yönelik maliyetlerin karşılanması, eğitim faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi amacıyla bir araya gelerek oluşturdukları ve Bakanlık tarafından yetkilendirilen tüzel kişiliğe haiz kuruluşları
Madde 4- Tanımlar 1): u) Elektrikli ve elektronik eşya (EEE): 22.05.2011 tarihli ve 28300 sayılı Atık Elektrikli ve Elektronik Eşyaların Kontrolü Yönetmeliği'nin Ek-1/A'sında yer alan kategorilere dâhil olan ve alternatif akımla 1000 Volt'u, doğru akımla da 1500 Volt'u geçmeyecek şekildeki kullanımlar maksadıyla tasarlanmış olan, uygun bir biçimde çalışması için elektrik akımına veya elektromanyetik alana bağımlı olan eşyaları ve bu akım ve alanların üretimi, transferi ve ölçümüne	Tanımı basitleştirmek adına önerilen şekilde kısaltmak uygun olacaktır.	u) Elektrikli ve elektronik eşya (EEE): 22.05.2011 tarihli ve 28300 sayılı Atık Elektrikli ve Elektronik Eşyaların Kontrolü Yönetmeliği'nin Ek-1/A'sında yer alan kategorilere dâhil olan ve alternatif akımla 1000 Volt'u, doğru akımla da 1500 Volt'u geçmeyecek şekildeki kullanımlar maksadıyla tasarlanmış olan, uygun bir biçimde çalışması için elektrik akımına veya elektromanyetik alana bağımlı olan eşyaları ve bu akım ve alanların üretimi, transferi ve ölçümüne yarayan eşyaları,

yarayan eşyaları,		
Madde 4- Tanımlar 1): Ek madde önerisi	15.Madde ve Ek-4'te "PCB" ve "PCT" olarak ifade edilen kısaltmalar, Madde 4'te (Tanımlar) yer almamaktadır.	Madde 4'ün 1. fıkrasında ii) Pil tanımından önce, PCB: Poliklorlu bifenil PCT: Poliklorlu terfenil tanımlamaları yapılmalıdır.
Madde 5 – Genel Esaslar 3-) d) Bakanlık, atık işleme tesislerine yönelik temiz üretim teknolojilerinin kullanımını sağlayacak mekanizmaları oluşturur. s) Biyo-bozunur atıklar, geri kazanılabilir atıklarla karıştırılmadan ikili toplama sistemiyle kaynağında ayrı toplanır ve ikili toplama sistemi kurulur.	Md. 5 (d) bendinde belirtilen Bakanlığın kuracağı temiz üretim teknolojileri ilgili kısmın ve (s) bendinde belirtilen İkili Sistemin (Biyobozunur atıkların toplanması ile ilgili kısım) daha ayrıntılı biçimde açıklanması uygulamayı sağlıklı kılacaktır.	
Madde 5 – Genel Esaslar 3-) g) Mevzuatta lisans alma zorunluluğu getirilen atık türleri dışında belediyelerce veya belediyelerin denetiminde taşınan atıklar için taşıma lisansı alınması zorunlu değildir. Lisans şartı aranmaksızın taşınan atıkların, ömrünü tamamlamış araçlar hariç görünüş, koku, toz, sızdırma ve benzeri faktörler yönünden çevreyi kirletmeyecek şekilde kapalı araçlarda taşınması zorunludur. Atıkların taşınmasına ilişkin esaslar Bakanlıkça belirlenir.	Belediyelerce veya belediyelerin denetiminde taşınan atıklara yönelik taşıma lisansı muafiyetinin uygulamada çevre açısından sorunlara yol açacağı düşüncesiyle kaldırılması uygun olacaktır.	

<p>Madde 5 – Genel Esaslar 3)</p> <p>h) Atıklar, bu maddenin birinci fıkrasının (ç) bendinde belirtilen şartlara uyulmak kaydıyla üretildikleri yerde geri kazanılabilir. Bakanlık, kendi atıklarını, üretildiği yerde, kendi prosesinde geri kazanan tesisleri çevre lisansı uygulamasından muaf tutmaya yetkilidir. Çevre lisansı uygulamasından Bakanlıkça muaf tutulan tesislerin atık yönetim planında miktar ve türüne ilişkin bilgileri vermesi ve atık geri kazanımı, atık yönetimi ile ilgili mevzuat hükümlerine uyması gerekmektedir.</p>	<p>Burada “üretildikleri yerde geri kazanılan atıklar” ile “yan ürün”lerin uygulamada birbirine karıştırılması kuvvetle muhtemeldir. Bu hususu netleştirecek açıklamalar yapılmalıdır. Birçok işletmedeki proseslerde, prosesin bir gereği/doğası olarak ve kaynak israfını önlemek amacıyla ara işlemler yapılabilmektedir. Bu tür işlemlerin bu kapsama dahil edilmemesi gerekir.</p> <p>Yönetmelik maddesi kapsamına giren işlemlerin ve tanımlamaların spesifik olarak ve sektör bazlı örneklerle yönetmelik ekinde açıklanması faydalı olacaktır.</p>	<p>Bu kapsama giren işlemlerin ve tanımlamaların spesifik ve sektörel örneklerle yönetmelik ekinde açıklanması faydalı olacaktır.</p>
<p>Madde 5 – Genel Esaslar 3)</p> <p>ı) Atıkların, Bakanlık ve/veya il müdürlüğünden izin ve/veya çevre lisansı almış tesisler, üretici/yetkilendirilmiş kuruluşlar, taşıyıcılar dışında üçüncü kişiler tarafından ticari amaçlar ile toplanması, satışı, geri kazanılması ve/veya bertaraf edilmesi, diğer yakıtlara karıştırılarak yakılması yasaktır. Ancak Bakanlıkça kayıt altına alınmak kaydıyla atık tüccarları tarafından atık yönetimi konusunda komisyonculuk faaliyetleri ve lojistik hizmet verilebilir. Atık tüccarlarının çalışma usul ve esasları Bakanlıkça belirlenir.</p>	<p>Atık yönetimi konusunda komisyonculuk faaliyetleri ve lojistik hizmetlerinin lisanslı atık işleme kuruluşları tarafından yapılması daha uygun olacaktır.</p>	

<p>Madde 5 – Genel Esaslar 3) i) Atıkların üretildikleri/bulundukları yere en yakın ve en uygun tesise en hızlı şekilde ulaştırılarak, uygun yöntem ve teknolojiler kullanılarak işlenmesi esastır.</p>	<p>Söz konusu hükümde yer alan “en yakın” ifadesi, üreticilerin farklı bertaraf/geri kazanım tesisleri ile sözleşme yapmasını olanaksız kılabilir. Bu durum, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkındaki Kanuna aykırıdır.</p> <p>Buna ek olarak, atık üreticisi tarafından atık gönderirken geri kazanım/bertaraf firması yakınlığı dışında diğer bir kriter olan geri kazanım/bertaraf maliyeti veya ilgili firmalar ile yapılacak sözleşmenin diğer koşulları da dikkate alınacaktır.</p>	<p>i) Atıkların üretildikleri/bulundukları yere en yakın <u>(mümkünse)</u> veya en uygun tesise en hızlı şekilde ulaştırılarak, uygun yöntem ve teknolojiler kullanılarak işlenmesi esastır.</p>
<p>Madde 5 – Genel Esaslar 3) ii) Tehlikeli atıkların neden olduğu çevresel kirlenme ve bozulmadan kaynaklanan zararlardan dolayı atık sahipleri, taşıyıcıları, tüccarları geri kazanımcıları ve bertaraf edicileri müteselsilen yükümlülükleri çerçevesinde sorumludurlar. Sorumluların bu faaliyetler sonucu meydana gelen zararlardan dolayı genel hükümlere göre de tazminat sorumluluğu saklıdır. Atıkların yönetiminden sorumlu kişilerin çevresel zararı durdurmak, gidermek ve azaltmak için gerekli önlemleri almaması veya bu önlemlerin yetkili makamlarca doğrudan alınması nedeniyle kamu kurum ve kuruluşlarınca yapılan ve/veya yapılması gereken harcamalar, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine</p>	<p>Söz konusu bölüm sadece tehlikeli atıkları değil, tüm atıkları kapsamalıdır.</p>	<p>“Tehlikeli Aatıkların neden olduğu çevresel kirlenme ve bozulmadan kaynaklanan zararlardan dolayı atık sahipleri, taşıyıcıları, tüccarları, geri kazanımcıları ve bertaraf edicileri müteselsilen yükümlülükleri çerçevesinde sorumludurlar. Sorumluların bu faaliyetler sonucu meydana gelen zararlardan dolayı genel hükümlere göre de tazminat sorumluluğu saklıdır. Atıkların yönetiminden sorumlu kişilerin çevresel zararı durdurmak, gidermek ve azaltmak için gerekli önlemleri almaması veya bu önlemlerin yetkili makamlarca doğrudan alınması nedeniyle kamu kurum ve kuruluşlarınca yapılan ve/veya yapılması gereken harcamalar, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre atıkların yönetiminden sorumlu olanlardan tahsil edilir.”</p>

göre atıkların yönetiminden sorumlu olanlardan tahsil edilir.		
<p>Genel ilkeler</p> <p>Madde 5 –</p> <p>v) Toplama-ayırma tesisleri hariç olmak üzere çevre lisansı bulunan atık işleme tesisleri kabul ettikleri atıklara işlem yapmaksızın başka bir tesise Bakanlık onayı olmadan gönderemez.</p>	<p>Belirtilen yöntem ideal bir yöntem olmakla birlikte, uygulamada sanayici açısından büyük sıkıntı yaratacaktır.</p> <p>Çevre Kanunu'ndan kaynaklanan müteselsil sorumluluk çerçevesinde sanayicinin atık firmalarını buna göre de takip etmesini gerektirecektir ki bu uygulamada fiilen mümkün olamayacaktır. Bakanlık onayının beklendiği durumlarda ise atıkların sevkiyatı ciddi ölçüde gecikebilecektir.</p>	<p>~~v) Toplama-ayırma tesisleri hariç olmak üzere çevre lisansı bulunan atık işleme tesisleri kabul ettikleri atıklara işlem yapmaksızın başka bir tesise Bakanlık onayı olmadan gönderemez.~~</p>
<p>Madde 5 – Genel Esaslar</p> <p>(6): Atık yönetiminden sorumlu olan taraflar, üretimden bertarafa kadar olan süreçte ürünlerin ve atıkların çevreye olan olumsuz etkilerinin azaltılması ve güvenli bir şekilde yönetilmesi amacıyla ilgili personeline eğitim vermek/verdirmekle, kamuoyunda farkındalık yaratmakla, atık yönetimine ilişkin duyarlılığı geliştirmek üzere sosyal sorumluluk projeleri ve çevre eğitim projeleri yapmakla/katkı sağlamakla, yazılı ve görsel basında spot yayınlar yapmakla veya bu amaçla yapılan çalışmalara katkı sağlamakla yükümlüdürler.</p>	<p>İlgili personel tanımının açık olmasında fayda vardır.</p>	<p>Çevre Görevlisi, Çevre yönetimi birimi ve Çevre danışmanlık firmaları hakkında yönetmelik ile de belirtildiği şekilde eğitim verecek personel bu yönetmelik ile entegre olmalıdır.</p>

<p>Madde 5 – Genel Esaslar (7) Atık yönetim planları 29/4/2009 tarihli ve 27214 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Çevre Kanununca Alınması Gereken İzin ve Lisanslar Hakkında Yönetmelik Ek-1 ve Ek-2 listesinde yer alan faaliyetler ile Belediyeler tarafından hazırlanır.</p> <p>Madde 9 – Atık Üreticisinin ve Atık Sahibinin Yükümlülükleri c) Ürettiği atıklara ve atıkların önlenmesi ile azaltılmasına yönelik olarak hazırlamakla yükümlü olduğu atık yönetim planını hazırlayarak sunmakla,</p>	<p>Taslak Yönetmeliğin 5. maddesinde atık yönetim planının, ÇKAGİLHKY’nin Ek-1 ve Ek-2 listesinde yer alan faaliyetler ile Belediyeler tarafından hazırlanması gerekliliği yer almakla birlikte, Taslak Yönetmeliğin 9. Maddesinde, “atık üreticisi” tarafından hazırlanması gerekliliği ifade edilmiştir. Tanımlar kısmından ise, “atık üreticisi”nin sadece ÇKAGİLHKY’nin Ek-1 ve Ek-2 listesinde yer alan faaliyetlere değil, atık üreten her tür kişi, kurum ve kuruluşa tekabül ettiği anlaşılmaktadır. Bu durum atık planlarının hazırlanmasından sorumlu kurumlar konusunda karışıklığa neden olacaktır.</p>	<p>Sorumluluğun kapsamı net olarak belirlenmelidir.</p>
<p>Bakanlık Görev ve Yetkileri Madde-6 1) Çevre lisansı muafiyetine tabi tesisleri ve atık tüccarlarını kayıt altına almakla,</p>	<p>Atık tüccarlarının kaydının hangi sistem üzerinden ve nasıl gerçekleştireceğinin açıklığa kavuşturulması uygulama açısından önem arz etmektedir.</p>	<p>1) Çevre lisansı muafiyetine tabi tesisleri ve atık tüccarlarını <u>..... sistemi çerçevesinde ..... yolu ile</u> kayıt altına almakla,</p>
<p>İl müdürlüklerinin görev ve yetkileri MADDE 7 j) Sunulan atık yönetim planlarını değerlendirerek onaylamakla ve uygulanmasını sağlamak/sağlattırmakla,</p>	<p>Endüstriyel atık yönetim planlarının onaylanması uzun süreler almakta ve/veya bazı İl Çevre Müdürlükleri olumlu/olumsuz cevap vermemektedir.</p> <p>Atık yönetim planlarının sunulması ve değerlendirilmesi işleminin çevre bilgi sistemi aracılığı ile elektronik sistem üzerinden gerçekleştirilmesine imkan sağlayacak altyapının hazırlanması ve İl Çevre Müdürlüklerine değerlendirme süreci için limit süreler verilmesi uygun olacaktır</p>	<p>MADDE 7 j) Sunulan atık yönetim planlarını değerlendirerek <u>en geç 30 gün içerisinde</u> onaylamakla ve uygulanmasını sağlamak/sağlattırmakla,</p>

<p>İl Müdürlüklerinin Görev ve Yetkileri Madde-7 ı)Atıkların taşınması sırasında meydana gelebilecek kazalarda her türlü acil önlemi aldirmekle, gerekli koordinasyonu sağlamak ve kaza raporlarını yıllık olarak değerlendirerek takip eden yılın Şubat ayı sonuna kadar Bakanlığa bildirmekle, k) Atık üreticilerinin göndermekle yükümlü olduğu bir önceki yılın bilgilerini içeren atık beyan formunu değerlendirmek ve gerekli düzeltmelerin yapılmasını sağlamakla,</p>	<p>(ı) bendinde belirtilen atıkların taşınımı sırasında oluşan kazalarda alınacak önlemlerin ayrıntılandırılması uygulamayı sağlıklı kılacaktır. Buna ek olarak atık kaynaklı kazaların (taşınımı, bertarafı depolanması, tesiste oluşabilecek çevresel kazalar) konularını da kapsayacak biçimde genişletilmesi faydalı olacaktır.. (k) bendinde İl Müdürlüklerinin Görev ve Sorumlulukları arasında belirtilen Atık Beyan Formlarının kontrolü konusunda ilgili bende değerlendirme süresi eklenmelidir.</p>	<p>ı)Atıkların taşınması, <u>bertarafı ve depolanması</u> sırasında meydana gelebilecek kazalarda her türlü acil önlemi aldirmekle, gerekli koordinasyonu sağlamak ve kaza raporlarını yıllık olarak değerlendirerek takip eden yılın Şubat ayı sonuna kadar Bakanlığa bildirmekle, k) Atık üreticilerinin göndermekle yükümlü olduğu bir önceki yılın bilgilerini içeren atık beyan formunu <u>en geç 30 gün içerisinde</u> değerlendirmek ve gerekli düzeltmelerin yapılmasını sağlamakla,</p>
<p>Atık üreticisinin ve atık sahibinin yükümlülükleri MADDE 9 – c) Ürettiği atıklara ve atıkların önlenmesi ile azaltılmasına yönelik olarak hazırlamakla yükümlü olduğu atık yönetim planını hazırlayarak sunmakla,</p>	<p>Uygulamada “Endüstriyel Atık Yönetim Planı” formatı kullanılmakta ancak resmi olarak mevzuat ile yürürlüğe girmiş değildir. Bu nedenle bu yönetmelik ile yürürlüğe girmesi için Endüstriyel Atık Yönetim Planı’nın belirtilmesi faydalı olacaktır.</p>	<p>c) Ürettiği atıklara ve atıkların önlenmesi ile azaltılmasına yönelik olarak hazırlamakla yükümlü olduğu <u>Endüstriyel Atık Yönetim Planını</u> hazırlayarak sunmakla,</p>
<p>Atık üreticisinin ve atık sahibinin yükümlülükleri MADDE 9 – g) Atıklarını bu Yönetmelikteki esaslara ve Bakanlıkça belirlenen esaslara uygun olarak izin/çevre lisansı almış atık işleme tesislerine göndermekle,</p>	<p>Uygulamadaki TAT (Toplama-Ayrırma) belgelerinin de eklenmesi faydalı olacaktır.</p>	<p>g) Atıklarını bu Yönetmelikteki esaslara ve Bakanlıkça belirlenen esaslara uygun olarak izin/çevre lisansı/<u>toplama-ayırma belgesi</u> almış atık <u>işleme</u> tesislerine göndermekle,</p>
<p>Atık üreticisinin ve atık sahibinin yükümlülükleri MADDE 9 - (1) Atık üreticisi; h) UATF kullanımı zorunlu olan atıklar için</p>	<p>Madde 4 - Tanımlar - kısmına UATF kullanımı zorunlu ve zorunlu olmayan atık tanımlarının eklenmesi uygun olacaktır.</p>	

UATF kullanarak atık işleme tesislerine göndermekle ve ilgili iş ve işlemlere uymakla		
<p>MADDE 9 (k) Kaza sonucu veya kasti olarak atıkların dökülmesi ve benzeri olaylar vuku bulduğunda il müdürlüğünü bilgilendirmek ve kaza tarihi, kaza yeri, atığın türü ve miktarı, kaza sebebi, atık işleme türü ve kaza yerinin rehabilitasyonuna ilişkin bilgileri içeren raporu il müdürlüğüne 3 iş günü içinde sunmakla,</p>	<p>“Kaza sonucu veya kasti olarak atıkların dökülmesi” ifadesi damlama vb. durumları da kapsayabileceğinden uygulamada sorun yaratacaktır.</p> <p>Ayrıca, söz konusu durumlarda kök nedenin belirlenmesi, gerekli düzenlemelerin yapılması, kaza yerinin rehabilitasyonu ve raporlanması vb. işlemleri 3 günde bitirmek mümkün olmayacaktır.</p>	<p>“Kaza sonucu veya kasti olarak atıkların dökülmesi” ifadesinin netleştirilmesi uygun olacaktır.</p> <p>Kaza yerinin rehabilitasyonuna ilişkin bilgileri içeren raporun il müdürlüğüne sunulma süresinin 3 iş günü yerine 15 iş günü olarak belirlenmesi uygun olacaktır.</p>
<p>MADDE 11 - (1) Bu Yönetmeliğin kapsamında yer alan atıkların listesi ek-4’te verilmektedir. Atık listesinde (*) ile işaretlenmiş atıklar tehlikeli atıktır. Tehlikeli atıklar, ek-3/A’da listelenen özelliklerden bir veya daha fazlasına sahip atıklardır. Atık listesinde (A) işaretli atıklar, ek-3/B’de yer alan tehlikeli atık konsantrasyonuna bakılmaksızın tehlikeli atık sınıfına girer. (M) ve (N) işaretli atıkların tehlikelilik özelliklerinin belirlenmesi gerekir. Bu amaçla yapılacak çalışmalarda, ek-3/A’da listelenen özelliklerden H3-H8 ile H10 ve H11 ile ilgili değerlendirmeler, ek-3/B’de yer alan konsantrasyon değerleri esas alınarak yapılır.</p>	<p>N kategorisinin teknik olarak, (M)’den hiçbir farkı bulunmamaktadır. Yeni bir (N) grubu oluşturmak, atık yönetim uygulamalarına, tarafımızca gereksiz görülen, ilave yük getirecektir. Çevre için yararının, getireceği bürokratik, teknik ve parasal yük açısından bakıldığında, fazla olmayacağı görüşündeyiz.</p>	<p>(1) Bu Yönetmeliğin kapsamında yer alan atıkların listesi ek-4’te verilmektedir. Atık listesinde (*) ile işaretlenmiş atıklar tehlikeli atıktır. Tehlikeli atıklar, ek-3/A’da listelenen özelliklerden bir veya daha fazlasına sahip atıklardır. Atık listesinde (A) işaretli atıklar, ek-3/B’de yer alan tehlikeli atık konsantrasyonuna bakılmaksızın tehlikeli atık sınıfına girer. (M) ~~ve (N)~~ işaretli atıkların tehlikelilik özelliklerinin belirlenmesi gerekir. Bu amaçla yapılacak çalışmalarda, ek-3/A’da listelenen özelliklerden H3-H8 ile H10 ve H11 ile ilgili değerlendirmeler, ek-3/B’de yer alan konsantrasyon değerleri esas alınarak yapılır</p>

<p>Madde 11 6) Atıkların tehlikelilik özelliklerinin belirlenmesi amacıyla yapılan analiz çalışmalarının sonuçları üretim prosesi, hammadde veya katkı maddelerinde bir değişiklik olmaması halinde 5 yıl süre ile geçerlidir. Ancak, Bakanlığın gerekli gördüğü hallerde analiz çalışması yenilenir. Üretim prosesi, hammadde veya katkı maddelerinde bir değişiklik olması halinde analiz, değişiklikten itibaren 3 ay içerisinde yenilenir.</p>	<p>Bu fıkrada <u>süre verilmemesi</u> gerekir. Zira, üretim prosesi, hammadde veya katkı maddelerinde değişiklik olmadığı sürece, oluşan atıkların tehlikelilik niteliği değişmez.</p> <p>2013 yılında hazırlanmış olan “Atık Yönetimi Yönetmelik Taslağı”nın 14. maddesinde (Atık listesi ve atığın listede tanımlanması) 5. fıkra şu şekilde idi:”</p> <p><i>“Atıkların tehlikelilik özelliklerinin belirlenmesi için yapılan analiz çalışmalarının sonuçları üretim prosesi, hammadde veya katkı maddelerinde bir değişiklik olmaması halinde geçerlidir. Ancak, Bakanlığın gerekli gördüğü hallerde analiz çalışması yenilenir. Üretim prosesi, hammadde veya katkı maddelerinde bir değişiklik olması halinde analizin değişiklikten hemen sonra yenilenmesi gerekir.”</i></p> <p>Bu itibarla söz konusu iki yönetmeliğin de değerlendirilmesinin ardından ilgili maddenin yan tarafta yazılan biçimde değiştirilmesi uygun olacaktır.</p>	<p>Atıkların tehlikelilik özelliklerinin belirlenmesi amacıyla yapılan analiz çalışmalarının sonuçları üretim prosesi, hammadde veya katkı maddelerinde bir değişiklik olmaması halinde ~~5 yıl süre ile~~ geçerlidir. Ancak, Bakanlığın gerekli gördüğü hallerde analiz çalışması yenilenir. Üretim prosesi, hammadde veya katkı maddelerinde bir değişiklik olması halinde analiz, değişiklikten itibaren 3 ay içerisinde yenilenir.”</p>
<p>Atık Listesinde Atık Kodunun Belirlenmesi Madde 12 - (3) 99 ile biten atığın kullanımına Bakanlıkça onay verilmesi ve atığın gönderilebileceği uygun çevre lisansına sahip tesis bulunamaması halinde, söz konusu atık, Bakanlıktan, benzer sektörden kaynaklanan atıklar için atık işleme konusunda çevre lisansı almış ve prosesinde işlemesi uygun</p>	<p>Bu maddede belirtilen “proses” ifadesi açık bir değildir. Atık kodu 99 ile biten atıkların Çevre Lisansı almış hangi tür proseslerde işleneceği açıklanması uygulamanın etkinliği açısından önemli görülmektedir.</p>	

olan tesislerde Bakanlığın onayı alınarak işlenebilir. Atığın tesise kabul edilebilmesi amacıyla atık işleme tesisi Bakanlığa başvuru yapar.		
Geçici depolama: Madde. 13 (2): Özelliğine göre sınıflandırılarak geçici depolanan atığın üzerinde tehlikeli ya da tehlikesiz atık ibaresi, atık kodu, depolanan atık miktarı ve depolama tarihi bulunur	<p>HES’ler gibi az atık oluşumuna sahip işletmelerde aynı özelliğe sahip yağ için bir varil oluşturulup, oluşukça aynı özellikteki yağdan bu varile ilave edilmektedir. Böylece fazla depolanacak atık kap kirliliği de önlenmiş olmaktadır.</p> <p>Depolamaya ilişkin esasların bu gibi durumları da kapsayacak biçimde ayrıntılandırılması uygun olacaktır.</p>	
Madde:13 (5) Geçici depolama alanları için il müdürlüğünden atık miktarına bakılmaksızın süresiz olarak geçici depolama izni alınır. İzinli geçici depolama alanında biriktirilen tehlikeli atıklar geçici depolama alanına girişinden itibaren en fazla altı ay, tehlikesiz atıklar ise en fazla bir yıl içerisinde atık işleme tesisine sevk edilir. Gerekli hallerde il müdürlüğünün onayı alınarak atığın geçici depolanma süresi en fazla altı ay uzatılabilir	<p>Mevcut geçici depolama sahalarının izne tabi olup olmadığı hususunun netleştirilmesinde fayda görülmektedir.</p>	
Madde 13 6) Belediye atığı, ambalaj atığı ve tıbbi atık geçici depolama alanı/konteynırları geçici depolama izninden muaftır .	<p>Tıbbi atık geçici depolama alanı / konteynırlarının geçici depolama izni muafiyetinin dışında bırakılması uygun olacaktır.</p>	<p>6) Belediye atığı <u>ve</u>, ambalaj atığı ~~ve tıbbi atık~~ geçici depolama alanı/konteynırları geçici depolama izninden muaftır .</p>

<p>Madde 14 :Ulusal atık yönetim planı</p>	<p>“Ulusal atık yönetim planı” ifadesi Madde 4 Tanımlar – kısmında yer almamaktadır.</p>	<p>“Ulusal atık yönetim planı” ifadesinin tanımı Madde 4’e eklenmelidir.</p>
<p>Yan ürün ve yeniden kullanım durumu</p> <p>MADDE 19 - (1) Üretim prosesi sürecinde ortaya çıkan; ancak asıl amacın bu maddenin üretimi olmadığı, maddeler veya malzemeler;</p> <p>a) Üretim prosesinin ayrılmaz bir parçası olarak üretiliyor ve kapasite raporunda ürün/yan ürün olarak yer alıyor ise,</p> <p>b) Gelecekte kullanımına yönelik talep sürekli ise,</p> <p>c) Doğrudan bir proseste kullanılabilir ve üretildiği yerde fiziksel işlemler hariç olmak üzere başka işlemlerden geçmiyor ise,</p> <p>ç) İkame edeceği maddenin standartlarına uygunluğunun ya da hammadde olarak kullanılması durumunda nihai ürünün ürün standardını bozmadığının belgelenmesi halinde,</p> <p>d) Kullanımında çevre ve insan sağlığına zarar vermeyecek tedbirler alınıyor ise, atık olarak addedilmeyerek, yan ürün olarak kabul edilebilecektir.</p> <p>(2) Yan ürün olarak değerlendirilecek, bu maddenin birinci fıkrasındaki özelliklere haiz atıklar için uygunluk almak üzere</p>	<p>“Yan ürün” ile “Atık” tanımlarının birbirleri ile karıştırılabilme, farklı yorumlanabilme riski yüksektir.</p> <p>“Atık” ve “yan ürün”ün yönetmelik eklerinde açıklanması yararlı görülmektedir. (örn; Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği Ek 1’de ambalajlar ve ambalaj olmayanlar şeklinde örneklerle açıklamalar yapılmıştı. Buna benzer bir tanımlama/bilgi eke koyulabilir).</p> <p>Öte yandan üretim prosesinin ayrılmaz parçası olarak çıkan yan ürünlerin kapasite raporunda belirtilmemektedir, belirtilmesi de uygun olmayacağı değerlendirilmektedir. Kapasite raporlarında firmaların nihai ürünleri belirtildiğinden bu yükümlülüğün yerine getirilmesinin mümkün olamayacağı değerlendirilmektedir. Bu durum başka süreçleri de etkileyecektir.</p> <p>“c” bendinde belirtilen fiziksel işlemlerin neler olduğunun net ve yoruma açık olmayacak şekilde örneklerle belirtilmesi önemli görülmektedir.</p> <p>“ç” bendinde “ürünün standardını bozmasının belgelenmesi” ifadesinin çevre mevzuatı ile ilişkisi anlaşılamamaktadır. Yan ürün proseste yeniden kullanıldığında ürün</p>	<p>Yan ürün ve yeniden kullanım durumu</p> <p>MADDE 19 - (1) Üretim prosesi sürecinde ortaya çıkan; ancak asıl amacın bu maddenin üretimi olmadığı, maddeler veya malzemeler;</p> <p>a) Üretim prosesinin ayrılmaz bir parçası olarak üretiliyor ~~ve kapasite raporunda ürün/yan ürün olarak yer alıyor~~ ise,</p> <p>b) Gelecekte kullanımına yönelik talep sürekli ise,</p> <p>c) Doğrudan bir proseste kullanılabilir ve üretildiği yerde fiziksel işlemler hariç olmak üzere başka işlemlerden geçmiyor ise,</p> <p>~~ç) İkame edeceği maddenin standartlarına uygunluğunun ya da hammadde olarak kullanılması durumunda nihai ürünün ürün standardını bozmadığının belgelenmesi halinde;~~</p> <p>d) Kullanımında çevre ve insan sağlığına zarar vermeyecek tedbirler alınıyor ise, atık olarak addedilmeyerek, yan ürün olarak kabul edilebilecektir.</p> <p>(2) Yan ürün olarak değerlendirilecek, bu maddenin birinci fıkrasındaki özelliklere haiz atıklar için uygunluk almak üzere Bakanlığa başvurulur.</p> <p>(3) Yeniden kullanımı mümkün olan ve/veya yeniden kullanıma hazırlama tesislerinde fiziksel işlem gören madde ve/veya malzemeler aynı amaçla kullanıldıkları sürece kullanım ömrü bitinceye kadar atık olarak addedilmeyecektir. ~~Yeniden kullanıma hazırlama tesisleri Çevre Kanununa Alınması Gereken İzin ve Lisanslar Hakkında Yönetmelik hükümlerine~~</p>

<p>Bakanlığa başvurulur.</p> <p>(3) Yeniden kullanımı mümkün olan ve yeniden kullanıma hazırlama tesislerinde fiziksel işlem gören madde ve/veya malzemeler aynı amaçla kullanıldıkları sürece kullanım ömrü bitinceye kadar atık olarak addedilmeyecektir. Yeniden kullanıma hazırlama tesisleri Çevre Kanunca Alınması Gereken İzin ve Lisanslar Hakkında Yönetmelik hükümlerine tabidir.</p>	<p>kalitesini etkileyip etkilememe durumunun iş süreçlerini ve üretimi etkileyen bir durum olduğu değerlendirilmektedir.</p> <p>3. fıkrada atık olarak addedilmeyen ve uygunluk yazısı alınan yan ürünlerin “yeniden kullanıma hazırlama tesisleri” adı altında bir de çevre izin lisansına tabi olacağı anlaşılmaktadır. Bilindiği üzere bu tür yan ürünler prosesin bir ara çıktısı olarak çıkmaktadır ve atık değildirlaer, bir ürün olarak kabul edilmekte ve kaynak sarfiyatını ve maliyetleri azaltmak amacıyla yapılmaktadırlar. Öte yandan, ürün kalitesini etkilemeyecek oranlarda kullanılırlar ve proses adıdırlar. “Atık” tanımı bağlamında değerlendirildiğinde de , “çevreye atılan, istenmeyen bir ürün” kapsamına girmemektedir. Bu nedenlerle, Çevre İzin Lisans Yönetmeliği kapsamında değerlendirilmemesi gerekli görülmektedir. İşletmeler zaten tabi oldukları çerçevede çevre izin/lisanslarını almaktadır ve uygunluk yazısı da istenmektedir. Ek bir çevre izni ile sanayiciye bürokratik yük getirilmesinin uygulamada sanayici açısından sıkıntı yaratacağı öngörülmektedir.</p> <p>Buna ek olarak söz konusu fıkra göre yeniden (Tekrar) kullanımı mümkün olan madde ve/veya malzemeler aynı amaçla kullanıldığı sürece atık olarak addedilmezler. Ancak yer alan “yeniden kullanıma hazırlama tesislerinde fiziksel işlem gören” ifadesinin farklı yorumlara yol açabileceği</p>	<p>~~tabidir.~~</p>
---	--	----------------------------

	<p>düşünülmektedir. Örneğin ambalajlı ürün piyasaya sürenler tekrar kullanılan palet, kasa vs. gibi ambalaj malzemelerini tercih ederek atıkların azaltımına katkı sağlamakta ve geri topladıkları ambalajlarını sadece yıkama/onarım gibi fiziksel işlemlere tabi tuttukten sonra tekrar kullanmaktadırlar.</p> <p>Bu maddenin yanlış anlaşılaraq bu gibi yeniden kullanılan ambalaj malzemeleri için yeniden kullanıma hazırlama tesisi şartı yorumunu engellemek adına “ve/veya” ifadesinin olması özellikle ambalajda tekrar kullanımı teşvik etmek açısından doğru olacaktır.</p>	
<p>Yetkilendirilmiş kuruluşun yükümlülükleri ve yetkilendirme</p> <p>MADDE 20 -</p> <p>(2) Yetkilendirilecek kuruluşun piyasaya sürülen ürünler için, Bakanlıkça belirlenecek temsiliyet payını sağlaması zorunludur.</p>	<p>Maddenin 2. fıkrasından, piyasaya sürülen ürünleri (özellikle AEEE) kapsadığı anlaşılmaktadır. Ancak bazı sektörler piyasaya ürünlerini ambalajlarıyla birlikte sunmakta ve bu nedenle de Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği kapsamında da piyasaya süren kapsamına girmektedir. Maddenin bu bölümü uygulamada karışıklıklara yol açma riski taşıdığından gözden geçirilmelidir.</p>	<p>Bu maddenin, tüm yetkilendirilmiş kuruluşlar açısından yeniden gözden geçirilmesi ve eğer yetkilendirilmiş kuruluşların gereksinimleri arasında farklılıklar var ise bu maddede mümkün olduğunca detay vermekten kaçınılması uygun olacaktır.</p>

Not: Lütfen görüşlerinizi oguzhan.akinc@csb.gov.tr ile atikyonetimi@csb.gov.tr adreslerine ve Resmi Yazı ile Bakanlığımıza iletiniz.